

**Úterý
10.08.
2021**

**AČFK novinky:
Humanistické
dokumenty i anime,
kterému se v Cannes
tleskalo vestoje**

**Je lepší láska naživo,
nebo online?**

**Hradiště plné ryb
i pivních speciálů**

**O síle ženského
pohledu**

10.08. 18:00 kino Hvězda
Manželství (2021), režie: Kateřina Hager, Asad Faruqi

10.08. 9:30 Klub kultury 2 Proč a jak spolupracovat se zahraničními partnery?

Vždycky je lepší se poradit, než se trápit sám. Mezinárodní spolupráce totiž umožní předávání know-how, inspiraci, ale třeba i příklady toho, co se nepovedlo. A platí to i u filmově vzdělávacích aktivit. Hosté diskuze představí jak své mezinárodní projekty, tak novou výzvu programu Kreativní Evropa, která je přímo určená projektům věnovaným filmové a audiovizuální výchově.

10.08. 14:00 Co se vlastně stalo s Robertem Aldrichem? Klub kultury 2

Víte, kdo je Robert Aldrich? Že ne?! Tak šup do Klubu kultury 2! Tenhle režisér se zapsal do širšího povědomí jako tvůrce nekompromisních akčních titulů, přičemž čtyři z nich v čele s kultovním *Tuctem špinavců* (1967) můžete vidět i na letošní Filmovce. V přednášce se budeme věnovat jeho dílům, které se z této škatulky vymykají, a také jeho postavení v Hollywoodu 50. a 60. let.

10.08. 14:00 Respekt stan Lekce fotografie podle Romana Vondrouše

Atmosféra dostihů, pražské ulice v době covidu, fanoušci fotbalové Bohemky. Situace, které Roman Vondrouš, fotoreportér ČTK i ve volné tvorbě, dokáže přetavit v jedinečný vizuální zážitek. Vítěz jedné z kategorií World Press Photo a držitel mnoha domácích i zahraničních cen se o svůj přístup k reportážní fotografii podělí v lekci na LFŠ. To ale není všechno – jestli vás Vondroušova tvorba nadchne, přeběhněte v 17:00 do Klubu kultury na vernisáž výstavy *Fragmenty metropole*.

10.08. 18:00 Dětský/literární stan Karel Veselý & Miloš Hroch: Všechny kočky jsou šedé

Zpíváme si, aby nám bylo veselo. Současná populární hudba ale zní děsně smutně. Kde se vůbec vzalo v rocku téma depresí? Hudební publicisté Karel Veselý a Miloš Hroch nabízejí ve své knize paralelní dějiny populární hudby posledních čtyřiceti let, v níž žánry ustoupily emocím. Přijďte jim říct o své oblíbené písničce!

10.08. 19:00 Stan ČRo Zapomínáme naši minulost?

Řeklo by se, že se člověk poučí ze svých chyb, když se ale podíváte kolem sebe, úplně to tak nevypadá. Ve volbách se to hemží nenávisťnými slogany, procenta komunistů jsou překvapivě vysoká a členství v KSČ nebo StB očividně není na překážku. Diskutovat budou Mikuláš Kroupa, ředitel *Post Bellum* a spoluautor cyklu *Příběhy 20. století*, a dvojice autorů nového podcastu *Paměti národa* – podnikatel a někdejší disident Jan Dobrovský a novinář Jindřich Šídlo.

10.08. 19:00 Skanzen Rochus Babské rady

Babičky mají vždycky pravdu! Obzvlášť, když jsou ze Slovácka. Pokud si je chcete poslechnout a k tomu si zatančit na cimbalovku, zazpívat si písničky, pít víno a prostě se plně ponořit do autentického folkloru, vyrazte do skanzenu Rochus. Křtít se tu bude kniha *Babské rady* od Jarky Rozsypalové-Vykoupilové, která vznikla na základě dopisů posluchačů pořadu *Apetýt*. Počkejte si na ta panoramata!

Cinefilní box

Free Cinema

Jádro hnutí Free Cinema tvoří skupina britských krátkých dokumentů, které vznikly koncem 50. let. Jejich tvůrci jimi autenticky zachytili proměnu životního stylu nejmladší generace opovrhující komerci a hodnotami svých rodičů. Kulturní kořeny však sahají za hranice kinematografie. Konkrétně do oblasti literatury, kterou ještě o pár let dřív začali ve Velké Británii oživovat rozhněvaní mladí muži. Obě tyto skupiny umělců pak lze zařadit pod hlavičku „sociálního realismu kuchyňského dřezu“, který na rozdíl od naší české sorely skutečně směřoval k realismu. Tvorba první skupiny se v následující dekádě stala častým východiskem pro filmaře, kteří od Free Cinema přešli k natáčení celovečerních filmů. Mezi nimi byl i Karel Reisz, s jehož dílem máte možnost se seznámit v rámci letošní Filmovky.

Rozhlasová soutěž

Dnes budeme potřetí soutěžit s Českým rozhlasem, což znamená, že jeden z vás vyhraje digitální rádio DAB+. Otázka se proto bude týkat programu v jeho stanu. Dnes si do něj můžete přijít poslechnout radioknihu *Niny Špitálníkové Svědectví o životě v KLDR. My se proto ptáme – jaké činnosti si lidé po útěku z KLDR podle Špitálníkové nejlépe užívali?* Odpovědi nám pošlete na mail filmovalisty@lfs.cz. Výhra pak bude na jednoho z vás čekat právě ve Stanu Českého rozhlasu od 9. do 11. srpna.

Více informací o vysílání v DAB+ najdete na www.dobadabova.cz

Karel Reisz: Český otec britské nové vlny

Karel Reisz byl Čechem, který se v zahraničí chytl skvěle – přitom jeho české kořeny nikdo moc neznal a i u nás stále málokdo ví, jak vůbec vypadal a čeho všeho dosáhl. Na letošní Letní filmové škole se to všechno můžete naučit. A nebude to žádná nuda, Reisz točil divácky vstřícné snímky, v nichž se většinou zaměřil na atraktivní hrdiny – psychologicky komplikované postavy, které neuznávají konvence. Do programu Filmovky patří všechny jeho hrané snímky, kromě toho posledního, ne úplně povedené detektivky *Každý vyhrává* (1990).

Film by mohl vzniknout i podle Reiszova vlastního života. Narodil se do židovské rodiny v Ostravě, jenže když mu bylo dvanáct, schylovalo se k válce a rodiče radši své dva syny poslali vlaky Nicholase Wintona do Británie. Když Reisz v roce 1945 zjistil, že se už nemá ke komu vrátit, vystudoval v Cambridge a začal psát filmové kritiky. Spolunapsal taky vlivnou knihu o střihu

Umění filmové skladby, ze které se učilo i na FAMU. Byl mentorem třeba Stephena Frearse, který na něj dodnes rád vzpomíná. V 50. letech svými dokumenty o životě mladých z pracující třídy přispěl k provětrání britského filmu v rámci hnutí Free Cinema (viz cinefilní box na straně 2) a jeho celovečerní debut *V sobotu večer, v neděli ráno* (1960) se stal ikonickým dílem britské nové vlny, která dosud nevidané prostředí a postavy z méně majetných vrstev přenesla i do hraného filmu.

Po velkém úspěchu pak přišly i pády, Reisz totiž nikdy nechtěl točit znovu to samé. Skoro každý jeho film reprezentuje jiný žánr (od komedie přes biografii až po romanci) a jiné téma (od psychopatického vraždění přes gamblerství po válečné trauma). Jeho díla byla také různě přijímána. Po nedocenění *Isadory* (1968), která se vyznačuje chronologickým a poetickým přístupem k životním dramátům průkopnické taneč-

nice Isadory Duncanové, šest let netočil a z podobných důvodů strávil konec kariéry radši v divadle. *Francouzova milenka* (1981), jediná vydařená adaptace jednoho z komplexních románů Johna Fowlese, naopak soutěžila o Oscary a dodnes patří k populárním titulům.

Kromě zájmu o protagonisty, kteří bojují se společností i sami se sebou, Reiszovy snímky spojuje taky důraz na přesvědčivé herecké výkony. Několik osobností, jako Alberta Finneyho, Vanessu Redgraveovou nebo Jeremyho Ironse, dokonce pro film objevil. Sám se v roce 1963 oženil s americkou herečkou Betsy Blairovou, bývalou manželkou Gena Kellyho, která USA opustila po vyšetřování Výborem pro neamerickou činnost. Do svého filmu ji nikdy neobsadil, ženatý s ní však zůstal až do své smrti v roce 2002.

Iva Přivřelová

Den s... Jarem Kusákem, koordinátorem obsluhy sálů a liber

V čem spočívá práce, kterou na Filmovce děláte?

Mám na starosti služby a libera v promítacích sálech. Libero je termín převzatý z fotbalu, označuje v podstatě tvůrce hry. V tomto případě člověka, který koordinuje práci v sále, má na starosti služby u vchodu, které zajišťují fyzickou kontrolu akreditací a pouštějí lidi do sálu. Současně musí komunikovat s promítačem a zjistit, jestli má připravené kopie filmů. Kontroluje taky, zda přišel úvodníkář, a hlídá, aby všechno probíhalo podle časových harmonogramů.

Za kolik lidí tedy dohromady zodpovídáte?

Vypadá to tak, že já mám na starosti libera a libera mají na starosti služby. Dohromady je to 58 lidí. Nemám oči všude a nejsem schopen zodpovídat za všechny najednou, takže máme všechno takhle hierarchicky rozdělené.

Co máte na své práci nejradši?

Spočívá hlavně v komunikaci s lidmi, mým týmem i návštěvníky, což je zároveň i tím,

co mě na ní nejvíc baví. Libero si neví rady, zavolá mi a řešíme všechno společně. Naším cílem je spokojený návštěvník a mrzí mě, pokud dojde k nějakým problémům a stížnostem. K mé práci to ale prostě patří. Děláním ji už poměrně dlouho, od roku 2004, a s LFŠ jsem prakticky srostlý.

Předchází Filmovce náročné přípravy?

Ano, předem samozřejmě řešíme, jak bude Filmovka probíhat, a dva dny předtím, než začne, musíme obejít s liberou a službami všechny sály. Je nutné proškolení lidí, kteří pak budou pracovat se čtečkami. Zároveň musí všichni projít bezpečnostním školením, kterého se také účastním. Letos bylo samozřejmě navíc potřeba řešit covid a všechno opatření s ním spojená.

Jak vypadá váš běžný pracovní den na Filmovce?

Pokud první představení začíná v osm, vstá-

vám okolo sedmé. Libero a služby by měly být v sále nejspíše půl hodiny předem. Na mně je, abych všechna stanoviště objel a zkontroloval, jestli jsou všichni na svých místech, jestli je všechno v pořádku – například technické scénáře. Mezi čtvrtou a pátou hodinou vystřídá ranní směnu odpolední, takže následuje další kontrola pracovišť. Pokud v průběhu dne vzniknou nějaké problémy, je samozřejmě nutné je vyřešit. Večer mi libera volají, jestli je všechno připravené na další den. V podstatě končím až s poslední projekcí.

Najdete v rámci tak nabitého programu vůbec volnou chvíli?

Určitě, v takovém případě si jdu odpočinout do parku, najíst se, případně si vychutnávám festivalovou atmosféru města procházkou mezi všemi těmi možnými stany a stánky.

Jan Bergl

Vybojované novinky i dojemná loučení

Dnešek patří Asociaci českých filmových klubů, která na letošní Filmovce představuje zástupce ze tří sekcí. Největší pozornost je samozřejmě upřena k distribučním akvizicím, které jsou však vinou pandemického dění značně specifické. O tom, co AČFK letos návštěvníkům festivalu nabízí, jsme si povídali s programovým ředitelem AČFK Janem Jílekem.

„Situace je výrazně ovlivněna tím, co se dělo (nebo spíše nedělo) s kiny. Je paradoxní i smutné zároveň, že některé filmy jsme v rámci festivalu prezentovali už loni, ale za celý rok jsme je do kin nedokázali dostat. Loni na podzim se nám povedlo v kinech uvést *Corpus Christi* (2019) Jana Komasy, ale pak se kina zavřela. Naplno se otevřela až v červnu, a to je problematické jak z hlediska provozu filmových klubů, tak i našich kapacit před Filmovkou. Proto se snažíme filmy premiérovat nejpozději v dubnu či začátkem května,“ vysvětluje Jílek specifika současné doby.

Až v dalších měsících se tedy do kin dostane dvojice už loni očekávaných dokumentů, které spojuje silné humanistické poselství. Francouzský dokument *Gogo* (2020) je pojmenován podle přezdívky hlavní hrdinky, která se v 94 letech rozhodla začít chodit do základní školy. Vždycky se chtěla naučit číst a psát, ovšem v nelehkých podmínkách keňské vesnice se jí to nikdy nepovedlo. Až v tomto úctyhodném věku ji vyburcovala nechuť jejích pravnuček k chození do školy – pro *Gogo* je totiž ústřední hodnotou vzdělání, ačkoli se ho sama nedočkala.

Z méně vzdálených končin pochází bez přehánění dramatický příběh filmu *Malířka a zloděj* (2020). Norský režisér Benjamin Ree sledoval příběh české malířky Barbory Kysilkové, která dokázala nastavit druhou tvář muži, jenž ukradl dva její obrazy – požádala ho totiž, aby jí stál modelem pro

obraz. Výrazně stylizovaný dokument sleduje budování vrstevnatého vztahu nejen dvou svérázných lidských bytostí, ale na určité úrovni možná celého našeho pokolení. Zároveň se také jedná o loňského vítěze sekce LFŠ uvádí, k níž se za chvíli také dostaneme.

Malířka a zloděj bude k vidění v kinech od začátku října, ještě o měsíc dříve se diváci dočkají *Gogo* – a nejen jí. „Vzali jsme pod svá křídla i dokument *Manželství* (2021) od Kateřiny Hager a Asada Faruqiho. To je silný příběh à la manželské etudy v digitálním věku. Hned na začátku září bude v kinech a Kateřina se s filmem zúčastní tour po několika filmových klubech. O to se u českých či slovenských dokumentů obvykle snažíme,“ popisuje Jílek další z distribučních prvků AČFK.

Novinkou je i další český dokument *Sny o toulavých kočkách* (2021). „Jedná se o bratrskou zповěď Davida a Petra Síse. Film je vlastně knihou života světoznámého ilustrátora Petra Síse – jednotlivé kapitoly filmu jsou koncipovány podle knih, které ilustroval. Specifická struktura se doplňuje s výraznou vizuální stránkou, jež je postavena na animacích. Na Filmovce film hrát nemůžeme, proběhla jen prezentace projektu s ukázkami ve Stanu České televize. Světová premiéra se totiž uskuteční v Karlových Varech. V kinech by film měl být 4. listopadu, snad se s Davidem Sísem podaří domluvit i tour. To bývá ve filmo-

Kráska a anime

Čerstvou novinkou je akviziční zisk *Belle* (2021) od Mamoru Hosody. Jedná se už o třetí film japonského animátora a režiséra, jednoho z mistrů současného anime, který se pod hlavičkou AČFK dostane do českých kin. Prvním byl *Kluk ve světě příšer* (2015) a druhým *Mirai, dívka z budoucnosti* (2018). „*Belle* je spíše pro teenagerské publikum a bude pro nás velká výzva, jak tuhle cílovku oslovit. Film měl premiéru letos v Cannes a dostal se do řady žebříčků nejlepších snímků festivalu; nemluvě o mnohaminutových ovacích vestoje po skončení projekce. Film kombinuje intimní rodinný příběh o vztahu hlavní hrdinky a její matky s teenage filmem v japonských reáliích, zároveň reflektuje i velké téma avatarů ve virtuálních světech, a navíc se jedná o variaci na *Kráska a zvíře*. Tuto zdánlivou nesourodost se Hosodovi podařilo skloubit a na konci filmu se vše krásně propojí. Za nás je to prostě top,“ rozplývá se Jílek. Nejspíš v únoru 2022 se tedy máte na co těšit!

vých klubech menších měst vždycky velká událost.“

V lednu by měl jít do kin vítěz sekce LFŠ uvádí, kterého vyberou diváci tady na Filmovce. „Je to už standardní způsob, jak propojit distribuci a festival. Letos byl výběr mimořádně složitý, a to i kvůli řadě jiných festivalů, které vyžadují uvádění děl v premiéře. Uvidíme, jak soubor mezi *Hranicemi odvahy* (2020), *Epilogem lásky* (2020) a *Personou non grata* (2021) dopadne,“ láká Jílek. A my připomínáme, že dnes od 12:00 v kině Hvězda ještě můžete

vidět třetí zmíněný snímek, dánské humorné drama o těžkých návratech do rodného kraje. V konkurenci norského příběhu o útěku dětí od nacistické okupace (*Hranice odvahy*) či britského dramatu o konverzi k islámu (*Epilog lásky*) se bude jednat o dramatický soubor do posledního hlasu.

Jílek také připomíná zcela novou sekci, na jejíž přítomnost bychom si ale měli zvyknout. S programovou ředitelkou Ivou Hejlíčkovou totiž vymysleli novinku v programu, kterou nazvali AČFK adieu. V čem spočívá? „Práva na film se vždy kupují na omezenou dobu, tzv. monopol. Ten po 5 až 10 letech skončí, práva se vrací k sales agentovi a snímek se nadále nemůže hrát. Akvizicím se věnuji od roku 2011, takže některým filmům, které jsme tenkrát koupili, bude monopol končit a s Ivou jsme se s nimi chtěli tady na Filmovce rozloučit poslední projekcí. Tuhle sekci plánujeme i do budoucna, jelikož každý rok některé monopoly dojdou. Letos se jedná o různorodý výběr: *Ejzenštejn v Guanajuatu* (2015) od Petera Greenawaye, *Fénix* (2014) Christiana Petzolda, *Slow West* (2015) s Michaellem Fassbenderem či animovaný *Obchod pro sebevrahy* (2012). Výběr nejde chronologicky podle data akvizice, ale podle

končících smluv. Výhledově to potká třeba *Sambu* (2014), náš divácky nejúspěšnější film v poslední dekádě. Každou Filmovku bychom se chtěli rozloučit s filmy, na kterých jsme v rámci distribuce pracovali.“ Ať už se tedy roz-

hodnete loučit s odcházejícími zážitky, anebo vítat ty zcela nové, ještě neokoukané, trio AČFK sekci vás v každém případě uspokojí.

Mojmír Sedláček

Zmrzlina pro Radanu!

Radanu Korenou asi většina z vás zná především jako obětavou ředitelku Filmovky. Je ale taky ředitelkou Asociace českých filmových klubů a v neposlední řadě též dlouholetou ředitelkou filmového klubu Kopřivnice. Je proto nad slunce jasné, že dřív nebo později musela zaslouženě získat Výroční cenu AČFK, kterou každý rok kromě filmařů dostane taky jeden klubista, jehož si ostatní zvolí. Letošní urputná bitva za existenci Filmovky její zásluhy důrazně podtrhla a dnes večer si tak Radana dojde do kina Hvězda pro svou zmrzlinu.

„Nevnímám to jako cenu čistě pro mě. Všechno, co se mi kdy podařilo, bylo také díky tomu, že jsem kolem sebe měla skvělé kolegy,“ vysvětluje Radana. Ocenění chápe jako příležitost k určité rekapitulaci. „Uděla jsem si vlastní rešerši toho, co už mám ve filmové oblasti za sebou a jací lidé mi prošli životem. Bez té ceny by mě asi nenapadlo se nad tím ještě zamyslet,“ dodává. Během svého rozjímání si vzpomněla hlavně na okamžiky, ve kterých zvažovala, jestli má ve své práci pokračovat. „Bylo pro mě zajímavé si říct, co se událo, když to vypadalo, že se něco hrouťe nebo že něco končí, a v jakých momentech jsem se rozhodla, že to přejdu, půjdu dál nebo si vyberu nový způsob, jak

pokračovat. Říkala jsem si, že mi tahle cesta evidentně byla souzená. I přes všechny složitosti (a že jich nebylo málo) se všechno podařilo udržet, a to jak u nás v Kopřivnici, tak na Filmovce.“

Do kina v Kopřivnici Radana nastoupila jako vedoucí na podzim 1998 a založení tamního filmového klubu brala jako logický krok. „Promítat filmy, které jsem chtěla, byl můj sen,“ vzpomíná. V kině našla své spřízněné duše – s kolegy a kamarády vybírali filmy, pronášeli k nim úvody, jezdili společně na festivaly a pořád pokračují dál. „Od nás z klubu na Filmovku každoročně stále jezdí spousta lidí. Vždycky mi pak povypráví, jak si to tu užili,“ raduje se.

Filmové kluby podle ní své místo neztrácejí, naopak. Pandemie prověřila jejich smysl. „Kluby mají smysl primárně pro tvoření komunity. Teď se ukázalo, jaký mají pro kina význam. Běžní diváci zjistili, že online je toho hodně a zatím se do kin moc nevrátili. Na rozdíl od vytvořené stabilní skupiny lidí, kteří filmový klub milují a každý týden zasednou do jeho sedaček, protože to je pro ně rituál a možnost setkat se a povídat si o filmech. Je možné se na ně spolehnout v těžších časech,“ dodává.

Sošku zmrzliny obdrží i za to, že Letní fil-

movou školu svou obrovskou vnitřní energií a s lehkostí dokázala provést i loňským mimořádným ročníkem. „Loni jsem věděla, že ji potřebujeme z mnoha důvodů udělat, nejen finančních, morálních, ale i kulturních – měli jsme pocit, že je nutné kulturu znovu oživit. Tlaky zvenku byly samozřejmě velké, pořád jsem balancovala, našlapovala a byla jsem připravená, že když to nepůjde, tak to položím. Bylo tedy hlavně náročné udržet se nervově,“ vzpomíná ředitelka Filmovky na festival za časů pandemie. Takže, paní ředitelko – děkujeme!

Iva Přivřelová

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age
●	08:30	Slovácké divadlo	Krvavý trůn	Hi	úvod: Luboš Ptáček	110	Japonsko	1957	✓	15+
●	08:30	Reduta 1	Barevný sen	C	úvod: Iva Hejlíčková	74	Česká republika	2020	✓	
●	09:00	Kino Hvězda	Drazí soudruzi	S	úvod: Kamila Dolotina	120	Rusko	2020		15+
	09:30	Klub kultury 2	Proč a jak spolupracovat se zahraničními partnery?	IP	host: D. Čeněk, Anna Bartošková, Mikošaj Góralik, Adéla Mrázová, Terezie Křížkovská	120				
	10:00	Stan ČRo	Vizitka	PCR	host: Jan Prušinovský, Jan Jankovský, Hana Slívová	60				
●	10:00	Sportovní hala	Amatér	Hi	úvod: Dobrochna Dabertová	117	Polsko	1979		
●	10:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1 + interaktivní VR	S		30			✓	
	10:00	Dětský/literární stan	Herecký workshop: Princ Bajaja	DP		180				
	10:00	Respekt stan	Videařchiv – archivní péče o audiovizuální díla	PR	host: Martin Blažíček, Lujza Kotočová	90				
●	10:30	Klub kultury 1	Jako jed	Ho	host: Zdeněk Svěrák	76	Československo	1985		
●	11:00	Slovácké divadlo	Fantomas IV: Fantomas kontra Fantomas	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš	61	Francie	1914	✓	
●	11:00	Reduta 1	Alchymická pec	C	host: Jan Daňhel	117	Česká republika, Slovensko	2020		
●	11:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2 + interaktivní VR	S		30			✓	
●	11:30	Kino Mír	Morgan, případ zralý k léčení	C	úvod: Jan Jendřejek	97	Velká Británie	1966	✓	
	11:30	Stan ČRo	Poslech rozhlasových her a podcastů s Českým rozhlasem II	PCR		60				
●	12:00	Kino Hvězda	Persona non grata	A	úvod: Jan Jílek, Silvie Suchnová	91	Dánsko	2021	✓	15+
	12:00	Respekt stan	Co dělat, když Netflix vítězí: Proměny diváků během pandemie a po ní	PR	host: Jiří Fligl, Ondřej Pavlík, Marek Hovorka, Jindřiška Bláhová	90				
	12:00	Klub kultury 2	Santa trinita slovenského filmu	OP	host: Václav Macek	90				
	13:00	Stan ČRo	Akcent: Petra Kultová a její hosté	PCR	host: Petra Kultová, Adéla Mrázová, Terezie Křížkovská	45				
●	13:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2 + interaktivní VR	S		30			✓	
●	13:00	Slovácké divadlo	Děrsu Uzala	Hi	úvod: Luboš Ptáček	141	Japonsko, SSSR	1975	✓	
●	13:30	Sportovní hala	Hlubějí!	S	úvod: Kamila Dolotina	106	Rusko	2020		15+
●	14:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1 + interaktivní VR	S		30			✓	
	14:00	Dětský/literární stan	Divadlo KK: O pejskovi a kočičce	OP	host: Michal Berg, Josef Šedlbauer, Kateřina Velišková	60				
	14:00	Respekt stan	Lekce fotografie podle Romana Vondrouše	OP	host: Roman Vondrouš, Zdeněk Fučík	90				
	14:00	Klub kultury 2	Co se vlastně stalo s Robertem Aldrichem?	OP	host: Michael Málek	90				
	14:00	Klub kultury 3	Vytvoř si vlastní počítačovou hru!	DP	host: František Topinka, Jan Kroutil, Lukáš Novotný	120				
●	14:00	Klub kultury 1	Poslední den patriarchátu	C	host: Olmo Omerzu, Jiří Konečný	16	Česká republika, Slovinsko, Francie	2021		15+
●	14:00	Klub kultury 1	Chyby	C	host: Jan Prušinovský, Jan Jankovský, O. Zima	99	Česká republika, Slovensko	2021	✓	15+
	14:30	Stan ČRo	Radiokniha Niny Špitálníkové: Svědectví o životě v KLDR	PCR	host: Daniela Vrbová, Nina Špitálníková	120				
●	14:30	Reduta 1	Už tady nejsem	S	úvod: Jan Jílek	112	Mexiko, USA	2019	✓	15+
●	15:00	Kino Mír	Žiletky	C	úvod: Aleš Říman	108	Česká republika, Francie	1993		
●	15:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2 + interaktivní VR	S		30			✓	
	15:30	Dětský/literární stan	Bublínový workshop	DP		60				
●	15:30	Kino Hvězda	Unavená smrt (hudba: Bouška/ Hrivňák/Janoušek)	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš, Viktor Palák	98	Německo	1921	✓	
●	16:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1 + interaktivní VR	S		30			✓	
	16:00	Respekt stan	Zóna Inspirace s Hradeckým slunovratem: Kultura za času covidu	OP	host: Karin Lednická, Radana Korená, Vašek Müller	90				
	16:00	Klub kultury 2	Akira Kurosawa – válečná a poválečná tvorba	OP	host: Luboš Ptáček	90				
●	16:30	Sportovní hala	Falsifikátor	Ho	úvod: Jiří Fiala	87	Srbsko, Bosna a Hercegovina, Chorvatsko, Slovinsko	2013		
	16:30	Klub kultury 3	Odhalte tajemství green screenu!	DP	host: Pavla Šnajdarová	150				
●	17:00	Reduta 1	Cinema16 C	PS	úvod: Ondřej Moravec	68	Belgie, Dánsko, Francie, Kanada, Polsko		✓	
●	17:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2 + interaktivní VR	S		30			✓	

Program

Úterý 10.08.

	čas time	místo place	název title	sekc e	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age
	17:00	Stan ČRo	Na pohovce Jožky Kubánika	PCR	host: Zdeněk Svěrák, Radana Korená	60				
●	17:00	Dětský/literární stan	Mlsné medvědí příběhy	DP		45	Česká republika	2020		
	17:00	Klub kultury	Roman Vondrouš: Fragmenty metropole	DP	host: Roman Vondrouš	30				
●	17:30	Klub kultury 1	Listopad	Ho	host: Jarosław Kamiński	115	Polsko, Estonsko, Nizozemsko	2017	✓	15+
	18:00	Respekt stan	Q&A s Janem Prušinovským	PR	host: Jan Prušinovský, Jindřiška Bláhová	90				
●	18:00	Kino Hvězda	Manželství	A	host: Zdenka Karim, Syed Tabish Karim	74	Česká republika, USA	2021	✓	
	18:00	Dětský/literární stan	Karel Veselý & Miloš Hroch: Všechny kočky jsou šedé	DP		60				
●	18:30	Kino Mír	Cinema16 D	PS	úvod: Ondřej Moravec	53	Francie, Irsko, Maďarsko, Německo, Velká Británie		✓	
●	19:00	Reduta 1	Šeptej	C	úvod: Aleš Říman	84	Česká republika	1996		
	19:00	Slovácké divadlo	Divadlo Járy Cimrmana: Záskok	DP		120				
	19:00	Skanzen Rochus	Babské rady	DP		120				
	19:00	Stan ČRo	Zapomínáme naši minulost?	PCR	host: Mikuláš Kroupa, Jan Dobrovský, Jindřich Šídlo	90				
●	20:00	Sportovní hala	Věznice	S	úvod: Jiří Flígl	102	USA	1987	✓	18+
	20:30	Kolejní nádvoří	-123 minut	DP		90				
	21:00	Stan ČRo	Poslech rozhlasových her a podcastů s Českým rozhlasem III	PCR		30				
●	21:00	Klub kultury 1	Gunda	S	úvod: Kamila Dolotina	93	Norsko, USA	2020	✓	
●	21:30	Reduta 1	Psí vojáci	C	úvod: Jan Jendřejek	126	USA	1978	✓	15+
●	21:30	Letní kino Kolejní nádvoří	Cesta domů	L		95	Česká republika	2021		
●	22:00	Letní kino Smetanovy sady	Kat nepočká	L		102	Československo	1971		
●	22:00	Kino Hvězda	Kagemuša	Hi	úvod: Luboš Ptáček	159	Japonsko	1980	✓	
	22:00	Stan ČRo	Četba s hvězdičkou: Vladimír Nabokov – Lolita	PCR		60				
	23:30	Klub Mír	Radio Wave v Míru: B2B Kewu & Steady	DP		120				
●	23:30	Letní kino Kolejní nádvoří	Gogo	L		87	Francie	2020	✓	
●	23:30	Klub kultury 1	Okupace	C	úvod: Jaroslav Sedláček	92	Česká republika	2021	✓	15+
●	23:59	Sportovní hala	Přepadení v džungli	S	úvod: Jiří Flígl	85	USA	1989	✓	15+

07

Program

Středa 11.08.

●	08:30	Kino Hvězda	Bébia, à mon seul désir	S	úvod: Kamila Dolotina	118	Gruzie	2021	✓	
●	08:30	Slovácké divadlo	Tělesná stráž	Hi	úvod: Luboš Ptáček	111	Japonsko	1961	✓	15+
●	09:00	Reduta 1	Muzeum	S	úvod: Vít Schmarc	128	Mexiko	2018	✓	15+
	09:30	Klub kultury 2	Karel Reisz – Čech v zahraničí?	OP	host: Jan Jendřejek	90				
	10:00	Respekt stan	Lekce filmu podle Zdeňka Svěráka	OP	host: Zdeněk Svěrák	90				
●	10:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 1+ interaktivní VR	S		30			✓	
	10:00	Dětský/literární stan	Herecký workshop: Princ Bajaja	S		180			✓	
●	10:00	Sportovní hala	Kamenný most	C	úvod: Aleš Říman	90	Česká republika	1996		
●	10:30	Klub kultury 1	Umění milování	Ho	host: Jarosław Kamiński	120	Polsko	2017	✓	15+
●	11:00	Kino Hvězda	Tucet špinavců	Hi	úvod: Michael Málek	150	USA	1967	✓	
●	11:00	Slovácké divadlo	Fantomas V: Falešný soudce	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš	71	Francie	1914	✓	
●	11:00	Reduta 2: VR Cinema	Galaxie imaginace: 360° VR filmy 2+ interaktivní VR	S		30			✓	
	11:00	Stan ČRo	Poslech rozhlasových her a podcastů s Českým rozhlasem II	PCR		60				
●	11:30	Kino Mír	Králové videa	C	úvod: Jiří Flígl	82	Česká republika, Slovensko	2020		
	11:30	Klub kultury 2	Akira Kurosawa jako autor	OP	host: Luboš Ptáček	90				
	12:00	Respekt stan	Nenasytý Myšák Mickey. Debata filmového časopisu Cinepur o minulosti a budoucnosti studia Disney	PR	host: Daniel Řehák, Antonín Tesař, Jiří Flígl, Jindřiška Bláhová	90				
●	12:00	Reduta 1	FAMU History: Jakubisko	C	úvod: Jan Jendřejek	74	Československo			

Všecký program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.

Co vás (morálně) zneklidní?

„Jednou jsem na konferenci v Sofii diskutovala se svými kolegy, kteří mi položili otázku, jak je možné, že v prostředí totalitní Polské lidové republiky vznikaly tak svobodné filmy, jako jsou ty morálního neklidu. Zůstala mi ležet v hlavě a netrvalo dlouho, než jsem na ni začala hledat odpověď,“ uvedla svou přednášku polonistka Dobrochna Dabertová působící na Univerzitě Adama Mickiewicze v Poznani. V rámci svého akademického působení se již dříve zaměřovala na existenci nezávislé kultury v rámci totalitního Polska, díky čemuž měla pro svůj nový výzkum dobrou výchozí pozici.

„Takto vypadá schéma polské kultury v dobách zotročení,“ uvedla Dabertová svůj graf, na základě kterého vysvětlila její rozdělení do několika skupin. První z nich tvořila oficiální „závislá“ kultura působící v souladu se stranickým ideologickým diktátem. Přestože byla v polském prostředí přítomna po celou dobu totality, intenzita jejího působení se průběžně měnila. Druhou a nejpočetnější skupinu tvořili umělci, kteří se programově snažili vyhybat politickým tématům. Film morálního neklidu se v 70. letech, kdy vznikl, stal součástí poslední, třetí skupiny. V ní zastoupení umělci stáli v opozici k dominujícímu systému a usilovali o konfrontaci s ním. Kromě filmařů šlo například o legendární Divadlo osmého dne.

Jak je tedy možné, že jejich působení státní aparát rychle nezatrh? V první řadě šlo o z počátku malý společenský dosah, který jejich tvorba měla. Dokonce i v 50. letech byla avantgarda tolerována jako produkce, již nikdo nerozumí, a tudíž není nebezpečná. Po masivních stávkách v roce 1976 její vliv rostl, v případě filmů morálního neklidu ale začala hrát roli ekonomická otázka: „Každý z těch filmů navštívil kolem deseti zahraničních festivalů, na kterém ho hned koupili západní distributoři. V Polsku peníze reálně chyběly, a proto jejich otázka sehrávala klíčovou roli,“ vysvětlila Dabertová.

Zcela zásadní pak byla vzájemná solidarita vůdců, podpora ze strany kritiky, ale například i politika Józefa Tejchmy. A v neposlední řadě také zájem samotného publika složeného rovnoměrně z inteligence i dělnické třídy: „Veřejnost se naučila tyto filmy správně interpretovat. Diváci pochopili, že problémy, které zobrazují, se týkají nás všech.“

Jan Bergl

Boj o 30 procent nedorozumění

Jak vypadá dobrý scénář? A co všechno se musí stát, aby se z něj nakonec stal film? I o tom diskutovala filmová teoretička Jindřiška Bláhová se scenáristkou, pedagožkou a spisovatelkou Terezou Brdečkovou, kreativními producenty Michalem Reitlerem a Vratislavem Šlajerem a scenáristkou Barborou Námerovou.

Všichni se shodli, že se k nim dostává docela velké množství povedených scénářů. „Dobrý scénář je strhující od druhé stránky, hned se dostanete do situace, kterou chápete, a s postavami trpíte i se smějete,“ popisuje Reitler. „V dobrém scénáři se rychle zorientuju a vím, kdo je kdo. Nepotřebuju složitý set-up a hlavně chci vědět, co bude dál,“ dodává. „Dobrý scénář poznáte tak, že si ho pamatujete v záplavě ostatních. Pak se začnete ptát, proč si ho pamatujete, a to je zásadní. Mnohem těžší je ale scénář číst než psát,“ dodává Brdečková. Podle Šlajera je zase důležitá ambice scénáře – tedy touha říct něco aktuálního a relevantního. „Musím získat pocit, že ten film bude chtít někdo vidět, a vědět, jak komunikuje a co chce říct. Pokud to cítím, začíná se řešit dramaturgie, která může textu pomoci, aby byl přesnější a lepší,“ vysvětluje.

Práce kreativního producenta má podle něj k dramaturgii velice blízko. „Scenárista ví o tématu tak 150 %, 100 % dostane do scénáře a režisér pochopí tak 70 %. Úkolem producenta je postarat se o těch 30 procent nedorozumění. Musí vysvětlit všem členům týmu, že i ostatní mají dobré nápady,“ dodává Šlajer. Mrzení může předejít i scenárista sám, a to tehdy, když píše jasně a přehledně. „Scénář není film, je to koncept. Když vybíráte scénáře, musíte mít taky na paměti, že bude film třeba dva roky vznikat a musíte se tedy ptát, zda bude téma za tu dobu ještě aktuální; ideálně samozřejmě také, jestli bude fungovat i za 100 let,“ dodává.

Všichni hosté se shodli, že najít producenta je pro současné české scenáristy velice těžké – pravděpodobnost, že se sejdete téma scénáře, a to, co producent hledá, je totiž malá. Podle Šlajera je na vině taky malá dravost scenáristů i fakt, že během studia píšou do šuplíku a málokdy si zkusí projít celým tvůrčím procesem. „Důležité je nenabízet rovnou scénář, který píšou rok. Pak ho všichni odmítnou a já se oběsím. Je naopak zásadní umět odprezentovat nápad, komunikovat, co chcete říct,“ dodává Brdečková, která učí na pražské FAMU. „Klidně pište scénáře, ale taky čtěte, koukejte na filmy a analyzujte, proč vás baví, jak to dělají,“ radí Reitler začínajícím scenáristům.

Tereza Fousek Krobová

Vyvolává Netflix závislost?

Co mají společného VHS kazety z 80. let a moderní streamovací platformy, které obzvlášť v posledním roce výrazně určují trendy? Obvykle se hovoří o hledání paralel mezi klasickými televizemi a jejich online potomky, třeba v podobě Netflixu. Ony moderní a trendy technologie však často navazují na mnohem delší a komplikovanější tradici, než si myslíme. Věděli jste třeba to, že Netflix vznikl už koncem 90. let a zpočátku svým předplatitelům rozesílal DVD poštou?

Ředitel kina Aero a dramaturg filmové sekce Půlnoční delikatesy Jiří Flígl moderoval debatu s filmovými publicisty Jindřiškou Bláhovou a Antonínem Tesařem. Diskuzi zpočátku dominovalo nostalgické vzpomínání na osmdesátkové videopůjčovny, kde byly jasně odlišené různé tematické regály – s novinkami, rozmanitými žánry a někdy i doporučením zaměstnanců daného obchůdku. Na ně nepřímo navazují různé online videotéky, jež se také snaží svůj obsah kategorizovat nejen prostřednictvím žánrů, nýbrž i všelijakých odborně se tvářících výběrů. „Stále více lidí touží po vedení v nepřehledném množství obsahu,“ hájí kurátorství časté u menších streamovacích služeb Bláhová.

Tyto služby navíc staví na principu iluzorní svobody. Oproti klasickým televizním stanicím totiž dávají divákovi možnost volby, výběru – to však v důsledku vede hlavně k tomu, že většina z nás zdlouhavě projíždí ovládací interface a neví, co si vlastně pustit. „Svoboda může být pro koncového uživatele i přítěží,“ shrnul Flígl. Netflix se navíc snaží vytvářet v divácích potřebu vracet se, tedy závislost prezentovanou jako loajalitu. Proto jsou seriály mnohem udržitelnějším a komerčně lépe fungujícím formátem než filmy. Podstatná je i exkluzivita obsahu. „Netflix neprodává filmy, ale sebe sama, svůj přístup. Třeba u *Manka* (2020) není tolik důležité, že se jedná o nový film Davida Finchera, ale to, že mu Netflix umožnil natočit vysněný projekt podle scénáře jeho tatínka,“ shrnul netflixovskou rétoriku Tesař.

Ačkoli se zdá, že streamovací služby současnému audiovizuálnímu trhu dominují, podle diskutujících přežije jak klasická televize, jejíž sledovanost je i navzdory novým službám stále vysoká, tak i kino. „Dokud se bude randit, budou existovat kina,“ zmínila Bláhová stále důležitou a generačně v podstatě neměnnou funkci kina. Podaří se dostat této optimistické vizi, že na trhu si své místo najdou všechny audiovizuální platformy?

Mojmír Sedláček

Manželství boří předsudky

Režisérka Kateřina Hager nám představila svou dokumentární novinku *Manželství (2021)*, která pojednává o neobyčejném vztahu na dálku.

V září půjde do kin váš snímek *Manželství (2021)*. Když jste ho začala natáčet, byla úplně jiná doba. Proměnila z vašeho pohledu trvající pandemie vyznění snímku?

Ano, určitě. Film se začal natáčet v roce 2017 – tehdy jsem se seznámila s příběhem Zdenky a Tabiše. Jejich několikaleté udržování vztahu přes internet pro mě bylo něčím naprosto bizarním. Tehdy spolu lidé takto virtuálně komunikovali jen minimálně – alespoň oproti dnešku. Řekla bych, že Zdenka s Tabišem tedy už dříve zažili to, čím si řada jiných párů prošla právě kvůli pandemii. Tito lidé si možná lépe dovedou představit, čím si muselo jejich manželství procházet téměř šest let.

Dá se říct, jestli za to všechny ty komplikace spojené s online seznamováním vlastně stojí?

Jednoznačně ano – jejich život tento vztah obohatil a měl pro ně smysl. I když se odehrával ve virtuálním prostoru, byl pro ně zcela reálný. My teď taky reálně pracujeme i na home office a naše děti chodí reálně do školy, i když sedí doma u počítače. Je to velmi omezený režim. Prožitky jsou samozřejmě mnohem silnější, když spolu domácnost sdílíme, to ale neznamená, že vztah při fyzickém rozdělení netrvá. Pokud byste se jich ale teď zeptal, co by preferovali, myslím si, že by nechtěli už ani jeden den na internetu a určitě by si vybrali společné prožívání zážitků.

Sledujete dál jejich příběh, ať už filmařsky, nebo lidsky?

Ne vždy se podaří, aby se protagonisté filmu stali blízkými přáteli, ale v tomto případě nás natáčení skutečně velmi sblížilo. Jsme kamarádi, často si voláme a snažím se jejich život dále sledovat. Letos jsem se dokonce rozhodla, jestli nezačít s natáčením druhého dílu *Manželství*, protože Zdenka s Tabišem se po filmovém happy endu setkali s poměrně dramatickou situací. Tabiš na svém Facebooku popřál svým muslimským kamarádům šťastný Eid Mubarak, což je konec Ramadanu a znamená něco jako u nás „šťastné a veselé“. Jeho zaměstnavatel se to nezamlouvalo, přestože se jednalo o zcela neškodné přání. Ze dne na den pak byl vyhozen.

Jak to s ním vypadá teď?

Už má novou práci, je totiž velmi učenlivý a pracovitý – paradoxně i za to ho v minu-

lém zaměstnání chválili. S jeho vzděláním a schopnostmi není problém, aby si nějakou práci našel. Zklamání to pro něj bylo především lidsky. Doufám, že se s něčím takovým v Česku už nesetká.

Zdenka i Tabiš jsou odhodlaní, mají pevnou vůli a tah na branku. Jsou to klíčové vlastnosti pro udržení spokojeného manželství?

Nabyla jsem dojmu, že živelná, cílevědomá Zdenka, která se nikdy nevzdává, a Tabiš, který má také spoustu pozitivních vlastností, se k sobě osobnostně hodí. Zajímavé se doplňují, chemie mezi nimi zafungovala už během komunikace na internetu. Tabiš ve filmu zmiňuje, že Zdenka je jedním z lidí, kteří ho v životě nejvíce inspirovali právě schopností překonat překážky a dotáhnout věci do konce. Ona se opravdu před ničím nezastaví. Tohle Tabiš u sebe tolik necítil, zároveň má ale obrovský dar pozitivivity a schopnosti vidět věci v nejlepším světle. Díky tomu je velmi smířlivý a dobrosrdečný.

Jejich silné stránky byly pořádně otestovány nedůvěrou českých úřadů. Jedná se o naše specifikum?

Nedůvěra ohledně vztahu mezi ženou na vozíčku a o něco mladším Pákistáncem převažovala hlavně ze strany státních úřadů, které bránily jejich společné domácnosti. Tendenci vidět vztah či manželství normativně, tedy jak by správně „mělo“ vypadat, jsem pocítovala velmi negativně. Jakým právem si dovolíme odsoudit nějaký

vztah, aniž s ním máme vlastní zkušenost? Udržujeme si představy, kdo s kým by měl tvořit pár, a jiné odsuzujeme. To mi připadá nehorázné.

Snímek jste režírovala společně s Asadem Faruqim. Probíhala i vaše komunikace podobným způsobem jako ta Zdenky s Tabišem?

Na vzniku filmu je zajímavé, že náš pracovní vztah s Asadem Faruqim, pákistánským režisérem žijícím v New Yorku, byl vlastně paralelou romantického vztahu Zdenky a Tabiše. Pracovala jsem z Prahy a Asad z New Yorku, film jsme celé čtyři roky plánovali a připravovali téměř výhradně online. Ve filmu je možné vidět i výsledky paralelního natáčení – ve stejný okamžik jsem natáčela se Zdenkou v Aši a Asad s Tabišem v Karáčí. Díky tomu jsme jejich komunikaci zachytili v reálném čase, což bylo z hlediska filmu hodnotné – a pro nás filmaře se jednalo o zcela novou zkušenost. Plánovali jsme, že postprodukci budeme dělat společně v Praze, ale přesně do toho vstoupila pandemie. Od začátku do konce se tedy vše odehrávalo online. S Asadem jsem se osobně setkala až před pár týdny v New Yorku. Spolupráce ale byla tak příjemná, že spolu plánujeme i další projekt. Nerada bych to zakřikla, takže nechci nic prozrazovat, ale moc se těším.

Mojmír Sedláček

Na koupáčku ke Štěrku

Letní filmová škola se pozvolna chýlí ke konci. Jestli na vás už jde únava po intenzivně stráveném týdnu v Uherském Hradišti a zatím jste ještě nevyrazili na kolo, dnešní výlet je přesně pro vás – po naskenování QR kódu zjistíte, že trasa o 24 kilometrech má převýšení 17 metrů. Zhruba tolik nastoupáte, když půjdete na projekci do kina Hvězda (po schodech ke dveřím, uvnitř dolů do kinosálu a zpět).

Trasa vás podél Moravy vyveze do Jarošova, kde si po pravé straně všimnete bývalé budovy pivovaru. Současné pivo Jarošov se vaří v Pivovarské ulici kousek dál od řeky a ochutnat ho můžete třeba v Mojí vinotéce ve Vodní ulici v Hradišti. Milovníky politiky bude zajímat, že Jarošov je od 70. let součástí Hradiště, ale před devíti lety zde proběhlo referendum, v němž se místní separatisté pokusili získat samostatnost. Pro se tenkrát vyslovilo 42 % a Jarošov je tak nadále součástí Hradiště.

Cyklostezka dál vede přes Topolnou, ve které si všimnete radiovysílače – druhé nejvyšší moravské stavby – a dostanete se ke koupališti na Štěrковиšti. Vodnímu tématu se na téhle trase nevyhnete ani potom. Po pravici minete Oráčiny a Bezedno a most přes Moravu vás vrátí kolem vodní elektrárny Spytihněv na naučnou stezku Fířart; pak už pojedete jen po rovině zpět do Hradiště. Nezapomeňte na možnost půjčit si ve městě sdílené modré kolo a užít si s ním zbytek Filmovky!

Vojtěch Dvořáček, ČTK

Za rybími specialitami a místním pivem

Pokud se vydáte objevovat okolí Uherského Hradiště, můžete se ocitnout v Topolné. Na turistické trase je ideálně umístěn Topolský pivovar, do kterého dříve chodili místní obyvatelé na poštu. Po rekonstrukci v roce 2015 se budova proměnila v restauraci a penzion s wellness. Pochutnat si zde můžete na regionálních jídlech a také na domácích pizzách. V roce 2018 tu také vznikl pivovar a od té doby stihl místní sládek uvařit více než 20 druhů pív a získat si renomé. Úsměv na rtech jistě vykouzlí hutná desátka, světlý a polotmavý ležák nebo některý ze speciálů. Trasa Moravské cyklistické stezky protíná

území obce Spytihněv, kde se nachází nová restaurace Na Rejdě. Zaujme vás výhled na krásné prostředí u Bařova kanálu a pestrý výběr jídel – v jídelničce jsou hotovky, čerstvé ryby a několik druhů salátů. V létě vás osvěží novinka espresso tonic anebo některý z koktejlů. Nedaleko restaurace se nachází půjčovna lodí Spytihněv, kde si zapůjčíte loďky, hausbóty i kánoe. Restaurace Přístav Staré Město láká na příjemné posezení na palubě lodí a čerstvé ryby, jako jsou pstruh, okoun a candát. Dále si můžete objednat slávky na několik způsobů, marinovaná žebra a pochutiny z udírny. Horkým tipem je anglická specialita fish & chips. Žízeň zaženete víny ze Zámeckého vinařství Bzenec nebo pivy z regionálních pivovarů. K poslechu hraje v podvečer živá hudba, v blízkosti je možné přírodní koupání. Jako všechny výše zmíněné tipy, tak i tato restaurace je dostupná na kole.

Žaneta Levíčková, ČTK

Hradištská komnata nejvyšší potřeby

Už jste unaveni ze všeho filmovkového shonu nebo jste včera trochu protáhli večírek? Existuje možnost, jak tomu všemu uniknout a odpočinout si, protože také Uherské Hradiště má svou zašívárnu. Najdete tu všechno, co potřebujete – stín, chlad a hlavně kavárnu, která servíruje Filmovkové snídaně. A kde tuhle Komnatu nejvyšší potřeby najdete? Když se vydáte z Masarykova náměstí směrem k nádraží, narazíte na komplex jezuitských budov. V jedné části se nachází Kolejní nádvoří, země vytoužená. Jezuitské koleje, které nádvoří obklopují, tu stojí už od roku 1654. A přímo v tomhle komplexu taky sídlí oficiální filmovková kavárna Café Colejní. Aleluja! Kafe, citronáda, nutella a croissant poslouží jako krabička poslední záchrany.

Kousek od Kolejního nádvoří, hned vedle Chrámu Františka Xaverského, najdete Redutu, která také stojí za návštěvu. Vznikla v 18. století a je součástí stejného jezuitského komplexu. Budova taky kdysi sloužila jako jezuitské gymnázium s divadelním sálem. Ve 30. letech se zde promítala filmová představení a v letech 40. byla Reduta útočištěm Slovákckého divadla. Po únorovém převratu prostor využíval hlavně závodní klub, o budovu se ale nikdo příliš nestaral.

Došlo to tak daleko, že v roce 1986 přestalo Hradištské Redutu úplně využívat. Bylo v plánu ji zdemolovat a postavit kulturní dům. Nakonec se i díky výjimečné akustice sálu město rozhodlo k opravám. Stalo se tak ale až několik let po Sametové revoluci. I kvůli povodním v roce 1997 skončila její obnova až v roce 2001.

Přístup do Infobanky ČTK

Přístup do Infobanky ČTK

Jméno: LFS

Heslo: 47.filmovka

Platnost přístupu:

06. 08.–12. 08. 2021

Reduta má také své nádvoří, kde se dá dobře odpočinout. Stojí na něm bronzová kašna od sochaře Otmaru Olivy z Velehradu. Když už tam budete a naberete trochu síly, můžete se jít podívat hned na dvě vernisáže; Momenty 11–20 od Hany Bartošové zachycující drobné momenty Filmovky od roku 2011 do roku 2020 a Ecce Homo od Robina Goláně.

Alena Hrciníková, ČTK

Foto: Anna-Marie Krížová, ČTK

10.08. 10:00
Sportovní hala
Amatér

Slovo amatér, jehož kořeny leží v latinském slovese amare – milovat, označuje člověka, který vykonává určitou činnost čistě z vlastního zájmu. V hrdinovi prvního filmu, kterým se režisér Krzysztof Kieślowski proslavil po celém světě, zažehne mocný plamen vášně kinematografie. Nechce-li se o něj příliš spálit, musí pochopit různé aspekty svého koníčku, které si v prvotním zápalu neuvědomoval. Díky reflexi údělu filmařů a filmového média sebou samým si *Amatér* (1979) vydobyl svůj věhlas. A všimnete-li si knih o filmu, které hlavní hrdina studuje, dozvíte se i inspirační zdroje samotného Kieślowského.

Doporučuje: Jan Bergl

10.08. 19:00
Reduta 1
Šeptej

Debut Davida Ondříčka získal díky českým médiím nálepku generačního filmu ještě dřív, než byl vůbec uveden do kin – psalo se, že tematizuje nový životní styl „spojený s moderní hudbou, drogami a sexuálními odlišnostmi“. Tehdejší mladé publikum skutečně oslovil a stal se (po *Koljovi*, 1996) druhým nejnavštěvovanějším filmem roku. Kdy jste jej viděli poprvé vy? Týká se bezprostředně vaší generace? A jak na něj vzpomínáte? Starší z vás mají dnes večer příležitost zhlédnout jej s odstupem a sami pro sebe zhodnotit, zda působí autenticky, a ti mladší zase zjistí, jak se utvářel dnešní obraz devadesátek.

Doporučuje: Jan Bergl

10.08. 14:00
Klub kultury 1
Chyby

Jeden z nejchválenějších tuzemských režisérů Jan Prušinovský se tentokrát pustil na tenký led. Po chlapském tématu v dramatu *Kobry a užovky* (2015) se totiž vypravil do vztahové oblasti, v podstatě poprvé ve své kariéře. *Chyby* (2021) jsou dospěle zpracovanou romancí z českého maloměsta, ve kterém se podařeně prokreslený ústřední pár musí vyrovnat s chybami minulosti. Projekce se vedle režiséra zúčastní i herec Jan Jankovský a producent Ondřej Zima, s nimiž se můžete těšit na podnětnou debatu o předsudcích, jichž se většina z nás velmi těžko zbavuje.

Doporučuje: Mojmir Sedláček

10.08. 21:00
Klub kultury 1
Gunda

Když byl Viktor Kosakovskij malý, přátelil se s paškem jménem Váša. Prasátko ale nakonec skončilo na talíři a budoucí dokumentarista po tomto traumatu přestal jíst maso. Jakmile se stal filmařem, rozhodl se natočit snímek o praseti. To se mu povedlo a jeho černobílý portrét prasnice Gundy a dalších hospodářských zvířat se stal díky své nenápadné a mimořádné poetice událostí sezóny. *Gunda* (2020) si vystačí bez hudby, bez lidí, bez barvy a dokáže i bez moralizování promlouvat do duší tvorů, kteří si o sobě mylně myslí, že jsou pány tvorstva. Joaquina Phoenixe dojal natolik, že se stal výkonným producentem filmu.

Doporučuje: Iva Přivřelová

10.08. 14:00
Klub kultury 1
Poslední den patriarchátu

Když je někdo macho, zůstane machem i na smrtelné posteli. Sepjatý kraťas svým názvem dává návod, jak celou bizarní zápletku filmu číst. Zdálo by se totiž, že když ještě vidět prsa přítelkyně svého vnuka, všechny přítomné to neskutečně pobouří. Jenže ouha. *Poslední den patriarchátu* (2021) není jen mikropříběhem o rodinných křivdách (každá replika přidá další lidský příběh a další smyčku zápletky), ale především metapříběhem o odcházející generaci mocných bílých mužů a nastupující generaci nové, která vyznává zcela jiné hodnoty.

Doporučuje: Tereza Fousek Krobová

10.08. 23:30
Letní kino Kolejní nádvoří
Gogo

Pokud jste viděli empatický dokument Francouze Pascala Plissona *Cesta do školy* (2013), víte, že v některých zemích není dostupnost vzdělání samozřejmá – a o to je tam důležitější. V Plissonově novince *Gogo* (2020) poznáme, že na vzdělání není nikdy pozdě. Řekne nám to vítální prababička Gogo z Keni, jež se v 94 letech rozhodla napravit omyl společnosti, která ženám nedovolovala studovat. V internátní škole, díky níž poprvé v životě opustí svou vesnici, se vedle dětí učí číst i psát. A přítom svou radostí z nových znalostí i zážitků motivuje sebe i ostatní. Na LFS v předpremiéře, v kinech od 2. září.

Doporučuje: Iva Přivřelová